

KURA YURDUMUZ, KURA SUYUMUZ, KURA BALIMIZ, KURA PEYNİRİMİZ, KURA EKMEĞİMİZ, KURA ANDIMIZDIR; KURA BİZİMDİR...

Dostlar, arkadaşlar, kardeşler...

Geceleri milyon yıldızlı, avuç avuç altın tozları gibi serpilmiş yıldızlarla bezenmiş, gündüzleri yüz bin çeşit çiçekle süslenmiş bir yurdun çocukları, kutsal kitapların cennet diye tarif ettikleri bir vatanın iş ve ekmek uğruna gurbete saldığı canlar,

Bugün buraya, ekmeğimizi, suyumuzu, havamızı, ateşimizi, kanımızı, canımızı, sözün kısası var oluşumuzu korumak ve birlikte var olabildiğimizi göstermek için toplandık. Dosta düşmana karşı, sorumlu, duyarlı birer yurttaş olduğumuzu duyurmaya geldik. Demokrasi, dört beş yılda bir oy atıp bir kenara çekilmek değildir... Demokrasi, hayatın her ânında ve alanında var olma sürecidir...

Barajlar kurarak, tüneller açarak Kuramızın suyunu alıyorlar... Kimse bize demesin ki, herkes işine baksın; kendi alanına girmeyen işlere karışmasın.

Yıllar, yıllar öncesiydi, 1976 yılı olmalı; Ölçek köyü çevresinde bir orman kesimi vardı. Genç bir hekim olarak, işimden ayrı kalabildiğim her günümde koşarak gittiğim köyümde orman kesimi var dediler. Öğrendik ki, kesimin taşımacılığını da orman kaçakçılığında klasörler dolusu dosyaları olan kişiler almış. Köylülerim, akrabalarım genç bir

doktor olarak çocuklarının kesimde işçi olabilmesi için aracılık etmemi istiyorlardı önce. Sonra oturup konuştuk Koço Kömürcü'nün yumurtayla bir kenef ipin, peynirle bir avuç kara hurmanın trampa edildiği dükkânında, köyün ortasında toplantılar yaptık. Toplantılar sonunda oy birliğiyle kesime katılmama ve karşı çıkma kararı aldık. Biz Ölçekliler olarak katılmayınca Beyrehatun'dan işçi getirdiler. Çıldır yolunda, Tulumba'da yanlarına gittik. Onlarla da konuştuk, Beyrehatunlu komşularımız da Ölçeklinin çalışmadığı yerde biz hiç çalışmayız diye geri döndüler. Köylünün kararını açıklamak için ormana gittik bibimin oğlu Hafizle birlikte. İşaretleme yapan memurları ve orada kuzu çevirmekte olan orman yetkililerini bulduk...

Orman bölge müdürü çoktan kim olduğumu öğrenmişti; arkamdan dedikodu kazanları kaynatılıyordu; bu hiç eksik olmadı zaten Ardahan'da. Bölge müdürü bana dedi ki, sen doktorsun, ben senin işine nasıl karışmıyorsam, sen de benim işime karışmayacaksın. Biz ormanı kesmiyoruz, tedavi ediyoruz... Ben de ona dedim ki, yeri geldi mi, karışırsınız. Sen hasta olsan, bana gelsen ey müdür bey... Desen ki, benim başım ağrıyor... Ben de sana, uzat başını keseceğim, desem, böyle bir tedavi önersem, kabul eder misin?...

Şimdi ülkeyi ve yöreyi tedavi etmek için bize "uzat başını keseceğiz, yüreğini sökeceğiz" diyorlar. Ardahanlının elinden Kura'nın suyunu almak başını kesmekle, yüreğini sökmekle aynı şeydir.

Şimdi birleri diyor ki dostlar, bu memleket işidir, plandır, programdır, siz karışmayın. Biz de diyoruz ki, biz başımızın kesildiği, yüreğimizin yerinden söküldüğü bir planı, programı istemiyoruz. Her suyla elektrik üretilmez, her nehrin üzerine baraj kurulmaz. Her şeyi bu rasyonel akıl, yani faydacı yaklaşım çözemez, çözemiyor... O rasyonel akıl değil midir, günahsız insanların üstüne petrol uğruna bomba yağdıran, o akıl değil midir, savaşlar çıkaran, halkları, milletleri birbirine düşman eden?

Kaldı ki, kim yapmış bunun hesabını? Ardahan ovasında beslenen yüz binlerce büyükbaş hayvanın ürettiğini, dünyanın en güzel sütünün, en güzel çeçil peynirinin... Dünyanın 7.2 mm ile en uzun diline sahip olmakla en kuytu nektarları toplama yeteneğindeki Kafkas arısının ürettiği balın, Ulgar dağında ve tüm Ardahan yaylalarında açan bin iki yüz çeşit çiçeğin değerini kim bilmiş, hesabını kim yapmış?

Değerli dostlar, Ardahan'ın doğası, Ardahan'ın Kurası, Ardahan'ın her şeyidir. Yalnızca Ardahan'ın değil, bölgenin, Türkiye'nin, hatta tüm yeryüzü ekolojik sisteminin dokunulmaması gereken çok önemli bir parçasıdır... Bunu iyi anlatmalıyız halkımıza. Soyut siyasal çatışmalarla kendi bindiğimiz dalı kesmemeliyiz. Ardahan'ın dışarıdaki insanı ile şu an Ardahan'da yaşayanı bir olmalı... Bunu başarmalıyız. O orman kesimi sırasında, baktılar olmayacak, köylüyü topladılar caminin önündeki meydana... Kaymakam bey gelmişti, jandarmalar, orman muhafaza memurları, yetkililer... Kaymakam bey, eliyle beni göstererek köylüyü bana karşı kışkırtmaya çalıştı. Bunlar dedi, anarşistler, filtreli sigara içerler, bardan pavyondan, diskodan çıkmazlar, sizi kandırmaya

çalışırlar; kanmayın bunların sözüne. Ben daha, insaf et kaymakam bey, hayatım boyunca o disko denen yerin kapısından girmedim demeye, günlerdir tırpan çekmekten nasır bağlamış ellerimi açıp göstermeye kalmadan kolumdan tutup geri çekti birileri... “Hele sen geri dur kadasını aldığım” dedi analar, bibiler, neneler, cicalar; eteklerine taş topladılar; havlulardan, çeperlerden... “Sen dur hele, derdini aldığım” dedi bana; Kor Kerimler, Borbor Zabitler, Deli Hamitler, Koço Kömürcüler, Kel Ekolar... “Sen geri dur, sıra bizde şimdi” dediler. Dirgenler, baltalar çıktı meydana. Bir yanda Ölçek köylüsü, öbür yanda orman görevlileri, bir bölük jandarma... Jandarma yüzbaşı girdi araya. “Ben köylünün istemediği bir kesim için jandarmayla köylüyü karşı karşıya getiremem, kusura bakmayın kaymakam bey” dedi. O gün orada yediden yetmişe imza verdik Ölçek köylüsü olarak, bir tek fire bile vermeden. O gün orada bir tarih yazıldı. 12 Eylül’e kadar kesemediler ormanı...

Şimdi yine bizden karışmayın, bu akıl işidir, bu devlet işidir diyerek uzak durmamızı istiyorlar. Biz Kuramızın elimizden alınmasını, başımızın kesilmesini, yüreğimizin sökülmesini istemiyoruz. Böyle bir akla ihtiyacımız yok. Şimdi bir kez daha analarla, cicalarla, nenelerle, dadalarla, dedelerle, emilerle bir olup, bir tulum sesinde, bir ateş yalımında bara durur gibi, atlı kaydasında eşnek vuran atların anısına, Kura nehri boyunca karlı dağlarda çocuklarını sırtındaki hurçta taşıyarak işgalci yabancı askerlerden kaçmak zorunda kalan nenelerimizin anısı için güçlerimizi bir araya getireceğiz.

Şimdi Kura nehrinin suları için bir araya geleceğiz. Bir şenlik kuracağız, o eski yayla günlerinde günde iki öğün arpa ekmeğiyle yağsız çeçili zor buluyor olmasına karşın hemen her akşam tulum çalıp kol kola bar tutan, türkü söyleyen nenelerimizin izinden gideceğiz. Kaz kesimindeymiş, koç katımındaymış gibi, saban çıkarıyormuşuz gibi, herik zamanı modgam oluyor, tırpanda birbiri ardına kola giriyor gibi gireceğiz bu mücadeleye.

“He ola he!” , “He ola He!”

Kura bizimdir: Bizim hem suyumuz, hem ekmeğimizdir, hem çiçeğimiz, hem sütümüzdür, hem arımız, hem balımızdır...

Selam olsun Kura'ya, Kura'nın yüreğinden akarken çağlayan duru sularına; selam olsun Kura'nın sevdalılarına...

- Alper AKÇAM -